vyšší a duchovnější potřeby jsou ukojovány. Přednášející pojednal pak podrobněji o studiu fysické povahy místa, v němž se vyvíjí společenské a hospodářské složení. Došel k závěru, že příroda, její síly a bohatství musejí býti spíše pochopeny a využitkovány než vykořisťovány; spolupráce musí býti heslem našich vztahů k fysickému okolí. Studium krajiny má tedy úkol velmi důležitý pro budoucnost světa. Má studovati »scénu života«, naznačovati styčné body mezi člověkem a přírodou a raziti cestu zdravějšímu užití jejich možností. Máme vždy jednati se zřetelem ku blahobytu budoucích pokolení, nikoliv jen se zřetelem na hmotné a okamžité potřeby. Dr. Jindřich.

Italsko-švýcarská úmluva o pojištění proti nezaměstnanosti. Článkem 3. konvence pojednávající o nezaměstnanosti, přijaté Mezinár. konferencí práce 29. října 1919 ve Washingtoně, bylo doporučeno státům, které budou ratifikovati tuto konvenci a mají zavedeno pojištění proti nezaměstnanosti, aby uzavíraly mezi sebou vzájemné úmluvy o poskytování výhod svým příslušníkům v tomto oboru. V intencích těchto zásad byla dne 9. února 1927 v Římě podepsána úmluva mezi Italií a Švýcarskem, jež stanoví, že příslušníci jednoho z obou států, pracující na území druhého, budou požívati stejného odškodného z pojištění proti nezaměstnanosti a za těchže podmínek jako vlastní příslušníci dotyčného státu. Ve svém sdělení Mezinárodnímu úřadu práce prohlásil zástupce italské vlády, že tato úmluva, která směřuje k rozšíření mezinár. ochrany dělnictva, je viditelným důkazem úspěchů úsilí úřadu v tomto oboru. Gerlich.

Rozhodčí soud pro státní úředníky v Dánsku. Nařízením ministra financí z 24. listopadu 1926 byl zřízen provisorně rozhodčí soud, který má řešiti všechny spory mezi státem a jeho úředníky, pokud tyto spory nenáleží před civilní soudy ve smyslu zákona o státních úřednících. Zřízení tohoto soudu bylo považováno za další rozšíření systému jednání z roku 1919 s úředníky. Než po pádu vlády sociálně demokratické nový ministr, člen současné vlády umírněných liberálů, potlačuje zřízený rozhodčí soud. Vláda odůvodňuje jeho krok jednak tím, že tento právní institut neodpovídá skutečné potřebě, a hlavně pak tím, že dřívější vláda nevolila náležitou cestu zákonnou, t. j. nepředložila osnovu parlamentu, nýbrž rozhodčí soud ustavila cestou nařizovací. Naproti tomu ale ústřední organisace úřednické viní nynější vládu z nezákonného postupu, neboť její finanční ministr nepokládal za nutné dotázati se předem súčastněných státních úředníků a tím porušil jich právo poradní, zaručené jim cit. zákonem z r. 1919.

Rozhodčí soud měl býti příslušným pro řešení všech sporů, které vzniknou ve správní službě. Aby se takovým sporem mohl rozhodčí soud zabývati, je nutno, aby mu byl předložen některou z ústředních organisací úřednických. Při svém rozhodování není soud povinen bráti ohled na místní poměry, na př. do jaké míry může přirozená povaha práce, v určitém místě ospravedlniti prodloužení normální pracovní doby a pod. Jestliže jakýkoliv úřad vydá disciplinární nález, rozhodčí soud může přiznati poškozenému úředníku právo na náhradu se zpětnou platností ode dne, kdy organisace podala svou žalobu proti nálezu.

Rozhodčí soud skládá se z předsedy a čtyř přísedících, z nichž dva jsou jmenováni ministry financí a veřejných prací, druzí dva voleni ústředními organisacemi státních úředníků. Předsedu pak si zvolí tito čtyři přísedící a nemohou-li se dohodnouti, tedy ho jmenuje předseda stálého dvoru pro rozhodování pracovních sporů. K. Gerlich.

Smlouva mezi státem a Národní bankou. Čl. XII. novely zákona o akciové bance cedulové uložil příslušným činitelům, aby provedeno bylo vyúčtování mezi státem (bankovním úřadem a ministerstvem financí) a Národní bankou, jež vedle úpravy závazků bývalého bankovního úřadu má obsahovati zejména úmluvu o umořování státního dluhu státovkového. Tato smlouva byla nyní počátkem jarního zasedání předložena vládou Národnímu shromáždění ke schválení. Východiskem jest účetní uzávěrka Bankovního úřadu k 31. prosinci 1925, obsahově pak rozpadá se smlouva na dvě části.